

bristende Evne hos den højtærede Statsminister med Hensyn til at føre en politisk Forhandling. Jeg skal slet ikke komme ind paa alle de forskellige Sagen ganske uvedkommende Bemærkninger, hvorved Statsministeren demonstrerede denne Tone: det var mig, der havde Skylden for Uroen paa Valutaomraadet, fordi jeg havde fremsat Valutaplanen. Den højtærede Statsminister maa dog vide, at Valutaplanen fremkom paa Grund af den meget stærke Uro paa Valutaomraadet, han maa ogsaa vide, at denne Uro stilnede noget af, efter at Planen var fremkommet; men efter hvad den højtærede Statsminister sagde, stilnede den af af en helt anden Grund, fordi man nu, selv om man ikke havde Vished derfor, kunde haabe at blive velsignet med en socialdemokratisk Regering, hvilket naturligvis vilde være meget gavnligt for Valutaen. Hvis jeg nu vilde argumentere paa samme Maade, kunde jeg f. Eks. sige til den højtærede Statsminister: Ja, der var jo forholdsvis rolige Valutatilstande under Valget og i den første Tid efter; men efter at det socialdemokratiske Ministerium havde vist sin Evne til Forhandling og sin Evne til at gennemføre noget paa Rigsdagen, kom Uroen. Det vilde være ganske uberettiget af mig, at sige noget saadant. Det er helt andre Aarsager, end baade hvad den foregaaende Regering foretog sig, og hvad denne Regering foretager sig, som bevirker saadanne Bevægelser.

Jeg siger det kun for at karakterisere Forhandlingsmaaden. Saaledes ogsaa det Udtryk, den højtærede Statsminister brugte, at jeg havde *formøblet* Valutafonden, jeg gad vidst, hvad den højtærede Minister vilde sige, hvis der nu, som man jo dog forudsætter i Loven, at der eventuelt vil blive, skulde blive Tale om Tab for den nye Fond, og jeg saa vilde benytte det Udtryk overfor ham, at han havde *formøblet* denne Fond. Der blev sat til at styre denne Fond de kyndigste Folk, vi kunde finde paa dette Omraade, Folk, som var langt mere kyndige i praktiske Valuta-transaktioner end baade den højtærede Statsminister og jeg. De blev sat til at styre denne Fond, de styrede den efter bedste Evne og Indsigt, men ingen kan være Herre over Lykken og Omstændighederne. Med Hensyn til de Hentydninger, der blev gjort til, at den daværende Regering ikke foretog sig noget i Lighed med det, som nu her er foreslaaet, vil jeg blot gøre en enkelt Bemærkning, som jeg ogsaa vil henvende til det ærede Medlem

Hr. Korsgaard, idet han sagde, at det var, ligesom om Venstre havde forandret Signalerne noget efter Valget paa dette Omraade, og den højtærede Statsminister bebrejdede os, at vi ikke havde foreslaaet noget eller søgt at gennemføre noget i Lighed med dette. Ja, jeg har Gang paa Gang inden Valget fastslaaet, at der er tre Momenter, som virker ind med stor Styrke med Hensyn til Forhaabningerne om at forbedre vor Valuta. Det ene og det vigtigste er at skaffe og opretholde Balance i vort Statsbudget og vore kommunale Budgetter. det andet er at formindske det unødvendige Forbrug, og det tredje er at forøge Kapitaldannelsen ved at opmuntre og øge Sparsommeligheden i vort Land. Det er de tre Ting, som jeg vedblivende mener er af afgørende Betydning, naar vi skal naa videre end til disse beskedne Maal, man her har sat sig, nemlig en Stabilisering af den nuværende Kurs med ganske smaa Fremskridt i de tre følgende Halvaar. Hvis man virkelig skal have Valutaen op i Pari eller et godt Stykke paa Vej dertil, er disse Ting, jeg har nævnt, stadig af den største Betydning derfor. Nu var Forholdet jo dette før Valget, at det den Gang af flere Grunde var ganske umuligt at gøre Stabiliseringsforsøg som det, der her nu gøres. Regeringen udtalte, at det var det, som burde være Maalet, og ved den udprægede Midlertidighed, vi gav vort Moratorium overfor Nationalbanken, markerede vi tilstrækkelig stærkt, at vi mente, at man, saa snart Omstændighederne dertil blev gunstige, maatte gaa til Stabilisering. Vi tænkte os den Gang nærmest en Stabilisering i Form af en delvis Guldindløsighed. Der var faa Ting, som den højtærede Statsminister og hans Parti den Gang forkætrede i den Grad som dette, men siden hen har de jo undergaaet en betydelig Forvandling paa dette Omraade og træder nu frem med noget, som dog i det væsentlige er det, de den Gang ansaa for ganske uigenneførligt. Saa meget er imidlertid vist, at den Gang kunde man ikke have gennemført det dels paa Grund af, at Valutaen var i saa stærk Bevægelse og var naaet til saa højt et Stade, at der ikke kunde være Tale om at stabilisere den saa højt oppe, dels ogsaa, fordi tre politiske Partier var enige om at vente Kronens Stabilisering og Fremskridt ad helt andre Veje, ad højst forskellige Veje, nogle ved Guldtoled, andre ved Importregulering og forskellige andre Foranstaltninger. Man vendte altsaa afgjort Øjet bort fra Natio-